

[Mølgaard.]

Vi har ikke spor imod at skabe rimelige forhold for lejere, tværtimod. Det viser sig i vores spekulationsmodstand, og vor medvirken til boligsikringens forhøjelse forleden var også et udtryk for denne sociale indstilling. Vi er imidlertid imod rentesikringsordninger. Det kan ikke være rimeligt, at man pålægger alle dette lands borgere en del af rentebyrden i en ganske bestemt del af boligmassen, når det ikke sker ud fra en social hensyntagen, og det sker jo ikke med rentesikringsordningen. Om man har 30.000 kr. eller 300.000 kr. eller 3 mill. kr. i årsindkomst, påvirker ikke det statstilskud, man får igennem rentesikringsordningen.

Der er et ord på fremmedsprog, som efterhånden er ganske godt indarbejdet i det danske sprog, det hedder præcedens. Der skabes præcedens, siger man, og med disse lovforslags gennemførelse vil man være godt på vej til at skabe det. Vi medvirker ikke til disse ændringer. Vi vil ikke være med til at skabe en uheldig præcedens eller praksis for, at man fra boligselskabers side kan igangsætte uden økonomisk fornuft, for staten skal nok træde til og lege rar onkel en skønne dag. Det indebærer da også en bestemt afstandtagen fra vor side over for tanken om at redde Brøndby Strand fra den faktisk næsten planlagte, i hvert fald i sin tid fra initiativtagernes side rimeligt forudselige, likviditetskrise, man nu er i.

Det forekommer, at de lapperier, man lægger op til med disse lovforslag, ikke batter noget, så længe det er spekulatoren, der styrer byggevirksomheden, ja hele boligsektorens vilkår. Man kan prøve på at købe sig lidt aflad over for socialt bevidste mennesker i vort land ved at stikke lidt lunser af fællesmidler, indsamlet eller tvangsopkrævet hos de mange hårdt trængte skatteborgere eller hos dele af boligbrugerne i vort land, ud til delprojekter fra byggesektoren, men det batter jo ingenting i den store sammenhæng.

Ét tilsagn vil jeg gerne give, der virkelig er formuleret så positivt, som det er muligt: vi vil være med til at se på lovforslagets detailkonsekvenser i boligudvalget.

Lad mig til sidst sige helt generelt til boligministeren, at retsforbundet gerne vil være med til at skabe ordentlige forhold på bolig- og byggeområdet, for det er der så vist brug for. Retsforbundet er et lille parti og erkender det, og vi vil da også være beskedne med krav og be-

stemt ikke prøve at gøre dem ultimative, fordi vi ikke tror, det gavner samarbejdet på nogen måde at udstikke ultimative krav.

Vi mener, at der er brug for, at retningen bliver mere fornuftig på bolig- og byggepolitikens område. Vi mener også at have sagkundskaben med os, når vi påpeger, at retningen ikke har været fornuftig. Jeg kan referere til økonomiske vismænd, jeg kan referere til byggevismænd, hr. minister. Vi mener, at der er grund til at tage sagkundskabens råd til politikerne alvorligt i den situation, vi befinder os i, og se at styre om i bedre retninger.

Hr. minister: vi medvirker gerne til bedre løsninger på bolig- og byggesektorens problemer end dem, der er blevet udstukket indtil dato, når blot et minimumskrav er opfyldt, nemlig at retningen er rigtig.

Wilhelm (VS):

Det første forslag indeholder nogle ting, vi i hvert fald ikke kan gå med til. Man nedskærer yderligere kvotaen for det almennyttige byggeri til nu 7.000 lejligheder på årsbasis. Det er vi imod. Man mindsker Landsbyggefondens finansieringsandel fra 8 pct. til 7 pct. Det kunne i og for sig være godt nok, men man fører altså den manglende del over på kommunerne.

Nu ved jeg godt, at hidtil har det ikke været kommunernes finansiering, der har været flaskehalsen, for flaskehalsen var endnu snævrere i Landsbyggefonden, og derfor kunne det se ud, som om der ikke var noget større problem i at lægge en større finansieringsandel over på kommunen. Det passer imidlertid ikke, for vi har udtrykkelig Boligselskabernes Landsforenings udtalelse om, at nok kunne man få kommunetilsagn om at få bygget de boliger, som der i øvrigt var plads til inden for Landsbyggefonden, men det var ikke helt på de rigtige steder. Det var ikke de steder, hvor der egentlig var mest behov for det almennyttige byggeri. Det fik vi klare udsagn om i boligudvalget, da vi havde en deputation fra boligselskaberne for godt et års tid siden. Derfor er vi ikke begejstret for, at denne ekstra finansieringsprocent lægges over på kommunerne.

Endelig er der så det, at Landsbyggefonden nu forpligtes til at tage husleje-forhøjelser i det ældre almennyttige byggeri. Disse gamle boliger, der tit er dårligt vedligeholdt, og som såmænd er kommet godt med op i husleje pr.